

บทคัดย่อ

โครงการรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เหมาะสมในการเรียนรู้และสื่อสารอย่างมีความสุขของโรงเรียนเมืองอุบล อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ เพื่อศึกษาบริบทชุมชน โรงเรียน สภาพปัญหา สาเหตุและปัจจัย ที่มีผลต่อการเรียนการสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ผ่านมา เพื่อค้นหารูปแบบในการเรียนรู้และการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีความสุขของนักเรียน และเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ในการแก้ปัญหการเรียนการสอน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research หรือ PAR) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) และสัมภาษณ์แบบกลุ่ม (Group interview) การศึกษาดูงาน การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของกลุ่มผู้เกี่ยวข้องรวมทั้งการทดลองปฏิบัติการ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

โรงเรียนเมืองอุบล เป็นโรงเรียนขยายโอกาสที่มีการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล –ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมาจาก ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษและเบื่่ววิธีการเรียนที่ซ้ำซากไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้รวมทั้งผู้ปกครองที่มีพื้นฐานความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อการเกื้อหนุนความรู้ให้กับผู้เรียนที่บ้าน ส่งผลให้นักเรียนขาดทักษะในการสื่อสารอีกทั้งรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นแบบอ่านและเขียนตามครู การจดหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อจำมากกว่าการนำไปใช้และผู้เรียนขาดโอกาสใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง เนื้อหาในบทเรียนเป็นสิ่งไกลตัว ทำให้ขาดจินตภาพในการสื่อสาร

รูปแบบที่ทีมวิจัยได้ร่วมกันกำหนดขึ้นมาโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของนักเรียน ผู้ปกครอง และครูนั้นมาจากการเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิที่พูดภาษาอังกฤษมาสาธิตการสอนแล้วทีมวิจัยเข้าสังเกตการณ์สอนแบบมีส่วนร่วม ทำให้สามารถกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมได้ 3 รูปแบบประกอบคือ

1. รูปแบบการใช้สถานการณ์จริง/สถานการณ์จริง (Actual Places/Events Model)
2. รูปแบบเล่นปนเรียน (Play and Learn Model)
3. รูปแบบการใช้บทบาทสมมุติ (Role-play/Simulation)

การสอนรูปแบบแต่ละรูปแบบทุกครั้งจะต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ การเตรียมผู้เรียนในเรื่องวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอังกฤษ การทักทาย การขอโทษ การขอบคุณ การขออนุญาต การขอข้อมูลและการให้ข้อมูล โดยการใช้สถานการณ์จริงเป็นการใช้การสื่อสารกับชาวอังกฤษที่สถานีรถไฟอุบลราชธานี สนามบินนานาชาติอุบลราชธานี

งานแห่เทียนเข้าพรรษา จังหวัดอุบลราชธานี การเล่นเกมเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ประโยค
สนทนากับชาวต่างประเทศโดยใช้เกมเป็นตัวนำเข้าสู่การอยากรู้ประโยคต่างๆ การค้นหาประโยคที่
อยากรู้ ถึงการนำไปใช้ที่สถานีรถไฟ สนามบินนานาชาติ งานแห่เทียนพรรษา การเล่นเกมบาทสมมุติ
เป็นนักท่องเที่ยวและตัวผู้เรียนสนทนาเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี

จากการทดลองทั้งสองครั้งพบว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้เรียนมีความสุขมากที่สุดและ
เหมาะสมในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนเมืองอุบลมากที่สุดคือ รูปแบบการเรียนการสอนแบบ
เล่นเกมเรียนรู้ ที่นักเรียนสามารถเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารอย่างมีความมั่นใจมากขึ้น
เป็นวิธีการเรียนการสอนที่สนุกสนาน มีความเหมาะสมและช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อ
ภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยรูปแบบนั้นจะยึดความสุขของผู้เรียนและมีความเหมาะสมกับผู้เรียนเป็น
หลักซึ่งสามารถเห็นได้จากการกล้าแสดงออก การหัวเราะ ความสนุกสนาน ไม่เครียด มีเจตคติที่ดีต่อ
การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กล้าแสดงออก และมีความเข้าใจที่ยาวนาน

นักเรียนและผู้ปกครองต่างรู้สึกว่าการเรียนการสอนทั้งสามรูปแบบเป็นวิธีการเรียน
การสอนที่สนุกสนาน มีความเหมาะสมและช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษมากขึ้น
ผู้ปกครองภูมิใจที่เป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน
เมืองอุบล

Abstract

The research on model of teaching and studying English for happy learning and communication for Thai students of Muang Ubon School in Muang District of Ubon Ratchathani Province has the objective to study the community and school contexts, environments, problems and causes, and the factors influencing teaching and studying English formerly in order to find the model of English teaching for happy learning and communication and to establish the cooperation of students, teachers, and parents in solving teaching and studying problems. The Participatory Action Research or PAR was employed. The sample consisted of 43 students studying in Mattayom Suksa 2 in the 2008 academic year at Muang Ubon School in Muang District of Ubon Ratchathani. Research instruments were group interview and in-depth interview, field trips, discussions between involved parties, and experiments. The results of research are as following:

Muang Ubon School is an opportunity expansion school where Prathomsuksa 1 to Matthayomsuksa 3 are taught. The problem of English communication of students is caused by inconfidence, boring studying methods which are not practical in daily life, the insufficient fundamental knowledge of English communication of parents to support students at home which causes the lack of skill of students, and copying from teachers both in reading and writing including writing down English grammar for memorizing rather than implementing which cause the lack of opportunity for continuous English practice, unreachable contents, and the lack of imagination in communication.

The research team set the model through the cooperation of students, parents, and teachers who are proficient lecturers speaking English and being invited to demonstrate teaching in the context of cooperative learning for the research team to observe. The research team could set 3 appropriate models as following:

1. Actual Places/Events Model

2. Play and Learn Model

3. Role-play/Simulation

Each time each model was taught, the students took part in setting objectives. Their knowledge of culture of native English speakers and skills of greeting, apologizing, asking permission, asking for information, and providing information were prepared. Actual Places/Events Model was used in communicating with English persons at Ubonratchathani Railway Station, Ubonratchathani International Airport, and Candle Festival. Play and Learn Model was used in studying activities which the students studied from foreigners how to make sentences through games which encouraged them to ask how to make specific sentences and to search for the sentences. The model led to the implementation at the railway station, the international airport, and the festival. Role-play/Simulation Model was used when the students took the role of tourists and talked about traveling in Ubonratchathani. According to the experiments using all 3 models, it was found that the students could learn and use English for communication more happily and confidently through group activities rather than individual assignments.

The students and parents felt that the 3 models are fun teaching and studying methods and are appropriate for helping students establish better attitude towards English.

Parents were also proud that they took part in setting the teaching and studying models of Muang Ubon School.